

žavnega poslanca g. Nabergoja in profesorja Bezenška iz Sofije. Po navdušenem pozdravu g. župana in po pesni „Dijaška“ nastopi mlad govornik, ki je v kratkih a jedrnatih besedah svoje tovariše navduševal, naj vedno vzajemno delujejo v blagor slovenskega naroda in Avstrije! Potem smo občudovali jarne glasove vrlih pevcev, med katerimi se nam je najbolj dopadel g. P. s svojim samospevom za tenor „Otok“. Namesto pesni „Petelinčkova ženitev“ deklamoval je abiturijent g. H. Gregorčičevo pesen „V pepelnični noči“. Po besedah: Le vstani vborni narod moj, — Do danes v prah teptan smo s ploskanjem in živio-klici čestitali izvrstnemu deklamatorju. Po petji še je govoril g. Fen, predsednik „Triglava“ in prebralo se je 30 telegrafskih pozdravov. Po dokončani besedi, pri kateri so sodelovali izurjeni godci Zagrebških ognjegasilcev, pričel se ples, ki je trajal do ranega jutra. Ta dijaška veselica, pri kateri so se dijaki izvanredno lepo obnašali, ostala bo gotovo vsem v lepem spominu. Stari, izkušeni narodnjaki bodo se radi spominjali na njo s sladko nadejo, kajti dokler bo naš narod imel tako navdušeno mladino, zagotovljena mu je bodočnost. Dijakom pa bode lepi uspeh te veselice, pri kateri so za „Mir“ in „Narodni dom“ imeli dobička 45 fl., gotovo v spodbudo, da bodo vsako leto napravili vsi skupaj enako veselico!

Od Save. (Toča). V bridkem spominu ostane letošnji prvi avgust mnogim posestnikom v Koprivniški, rajhenburški in Videmski fari — nadalje pa tudi obilnim poljedelcem na sosednem Kranjskem. Vsula se je okoli 2. ure popoldne, prva toča pri sv. Jožu v Koprivniški fari; prvi vinar njo je gnal preko Rasteza in Ponikve, mimo Gorice, skozi Anže v krásne Sremiške gorice, od tod pa v Videm in v Staro vas, potem preko Save na Kranjsko. Sekala je na Štajerskem v četrt ure širokem tiru; toda njena pot je 3 ure dolga. Njena zerna, po nekod debela kot jajca, zdrobila so vse poljske pridelke; toda grozna nevihta, koja je spremljala njeno pogubonosno rožljanje, je izkoreninila in polomila mnogo močnih dreves, razkrila strehe. Zdrobljenih je brezštevilnih šip, vbitih veliko zajcev in krilatih pevcev; obrana so sadunosna drevesa; žalujoči vinogradniki po Sremiču, Kremenu in na zapadni strani Libne so obhajali ta nesrečni dan svojo letošnjo trgateg. Dragi moj! ki se voziš po železnici od Brezic proti Vidmu, ozri se na severozapadno stran! Pač tužen pogled! Namesto zelenega trsa vidiš sloveče gorice, kakor bi nje bil ogenj popalil. Vedi pa ljubi prijatelj! da mnogoteri kmetič po teh krajih živi večidel le ob vinski kaplici; z vinskim pridelkom plačuje svoje davke. Pridni posestnik, ki se trudi od zgodnje jutranje zore do poznega mraka,

ter si prideluje v potu svojega obraza svoj kruhek, se pač včasih tudi zadnje v veseli družbi pri žlahtni kaplici; privosči mu, dragi moj, to redko veselje! Toda letos pač ne boš slišal v teh goricah veselega ukanja. Klavern in otožen išče in šteje vinogradnik redke jagode po zgorelih grozdičih, ki so še obviseli na trti, dokler tudi oni ne odpadejo. Žalosten je pogled iz Sremiča v Staro vas. Po vsej vasi je nasajenih brezštevilnih sadunosnih dreves, koja v svojem zelenju vse hiše tako zakrivajo, da izmed njih skoraj poslopja videti ni. Kakšna sprememba pa zdaj! Kakor ob zimskem času, štrlijo na kvišku gola drevesa med hišami; kajti grozoviti ledeni kamenčki so na njih razsekali peresca in sad. V resnici omilovanja, pa tudi zdatne podpore vredni so posestniki, zadeti po tako silni nesreči!

Od Savinje. Predpretečeni četrtek pokopali smo v Doliči blago soprogo, ranjcega nadučitelja Petra Musija, ki je slovel s svojo pridnostjo po vsej dolini in katerega je presvitli cesar odlikoval z zlatim križcem za zasluge. Blaga mamica bila je svojim otrokom izgled prave materinske ljubezni, pobožnosti in skrbljivega delovanja. Pogreb bil je časten, za katerega se žalujoča družbina č. č. g. duhovnom iz obližnja in č. g. župniku pri sv. Florijanu v Doliči preponižno zahvaljuje. Bodi blagej slovenskej materi zemljica lahka!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Svitli cesar so Linceškega škofa Rudigiera v Steyeru sprejeli in rekli: „čestitam Vam zaradi Vaše duhovščine, koja se odlikuje po dobri disciplini (uredjenosti) kakor tudi po svojem političnem domoljubnem vedenju.“ Cesar sam toraj odobruje politično delovanje duhovščine v konservativnem, domoljubnem smislu. To je liberalne kričače silno potrlo. Linceške škofije duhovniki so pa res vrli domoljubi. Pod njihovim vodstvom so gornje-avstrijski kmetje povsod zmagali s konservativnimi kandidati, liberalni bauernvereinarji so popolnoma propali. Ker dobijo konservativci še nekaj poslancev v mestih in vse v velikem posestvu, je liberalizmu tam konec storjen v deželnem zboru. — Menje srečni so bili štajerski nemški kmetje, ti so propali v Irdningu in Lieznu, Bruka in Leobna pa niso mogli pridobiti. Naposled je 26. t. m. veliko posestvo volilo liberalno, osrednja stranka je potegnila s 26 glasi na liberalno stran tudi Dornavski Pongrac je stopil s 6 pooblastili tje in tako so liberalci izvolili 12 svojih, med temi je spodnještajerski Pauer, Gund. Wurmbrand, Hakelberg in Moškon, s 107 glasi, proti 58, kateri so konservativnim kandidatom došli, med njimi je bil tudi: župnik Hrzič, grof Jul.

Attems, baron Vašič, vitez Berks in baron Hertl v Konjicah. Tako pa, ker so v mestih izvoljeni tudi sami liberalci, so slovenski in nemški kmetje s svojimi 21 poslanci preslabi proti 42 liberalcem. Grajščaki in meščani držijo vkup in čeravno sami veliko menje deželnih doklad plačujejo, nalagajo jih vsem, kakor se jim poljubi. Uže čujemo, da bodo samo za ceste 30.000 fl več naložili deželi. — Na Kranjskem je bil Obreza izvoljen namesto dr. Zarnika, ki je poslanstvo položil. — Korošcem je izmed treh narodnih poslancev eden všel v nemčursko-liberalni tabor, dr. Abuja se sramuje biti slovenske krvi ter javno proglasil, da mu je prav, kako nemčurstvo dela s Slovenci. Eden Dežman več! — Mesto Maribor je probralo Schmidererja in izvolilo za poslanca, v tolažbo, da so ga Slovenci zavrgli; mesta Slov. Bistrica, Slov. Gradec, trg Mahrenberg pošljejo v Gradec slov. graškega notarja, bivšega Slovenca, sedaj nemškega kulturträgerja Tomschegga; mahrenberški Rudl je propal z 29 glaseki proti 196. Rudl je sedaj silno žalosten in ves Mahrenberg ž njim; s propalim Gasteigerjem se tolažita, kakor moreta. — V Radgoni je zmagal liberalec dr. Koepek, ki je uže davno pozabil, da ga je porodila slovenska mati. — Železnico od Čakovca nad Varaždin skoz Zagorje v Zagreb začnejo kmalu staviti. — Hrvatski sabor zboruje in 25. sept. skliče se vogerski državni zbor.

Vnanje države. Ruski car pride kmalu v Varšavo. Tukaj so ruski oficirji navdušeno slavili nemškega cesarja kot lastnika grenadirskega regimenta pri ruskej gardi. To kaže, da sta se Rusija in Nemčija zopet popolnem sprijaznile. — Bismark je velik kos zemlje ob reki Kongo v zapadni Afriki dal pograbit, da bodo tje se selili nemški naseljenci. — Na Italijanskem začela je kolera strahovito ljudi pobirati, da se vlada ne upa poročil objaviti; kdor more beži v planine ali iz dežele. — Angleži porivajo čedalje več vojakov naprej proti Mahdiju, to pa navzgor po reki Nil, došli so uže do Asuvana. — Mej Francozi in Kitajci pa je res uže krvava vojska, čeravno ni prav napovedana od nobene strani. V soboto začelo je francosko brodovje streljati v mesto Fučen; tamošnji arsenal (orožnica) kitajska je uničen in orožje, kojega bilo je nagromadenega v vrednosti 140 milijonov frankov; tudi kitajsko brodovje stoječe pred mestom na morji, je popolnoma pokončano in potopljeno; Francozi so primeroma malo škode imeli. Kitajci pa nameravajo na drugi strani maščevati se ter planiti z veliko vojsko v Tonking, kder stoji francoski general Milat z ne ravno preveliko armado! — Panamaško ožino predirajo marljivo za velikanski kanal od Atlantiškega morja v Veliki ocejn, na 17 krajih delajo ob enem.

Za poduk in kratek čas.

Bismarkova kapa, lesena sablja in general, ki raznovrstne „viže“ prepeva.

(Burka iz Konjic.)

Naj nam konjiškim slovenskim kmetom dragi čitatelji „Slov. Gosp.“ ne zamerijo, ako se malo pobahamo, kajti Konjice gleštajo ljudij, kakor se ne nahajajo za vsakim grmom.

Mi Konjičani imamo pred vsem študenta z Bismarkovo kapo na glavi. Kedar so naši sinovi po mestih v viših ali nižjih šolah, hodi študent z Bismarkovo kapo po konjiškem trgu, saj smo ga vže dostikrat tamkaj videli, ko smo kaj kupovat prišli.

Med našimi sinovi se taki nahajajo, ki so pridno študirali in si pri tem s podučevanjem še kaj prihranili, da so nam denarjev za sol, kruh itd. domu pošiljali. Tako pa ne dela študent z Bismarkovo kapo.

Mi kmetje dobro vemo, da Bismark in Bismarkova kapa ni vse eno, zakaj ko bi to vse eno bilo, bi Bismark o svojem času ne bil očitno povedal, da mu za Avstrijske tajčliberalce čisto nič mar ni, ker nič ne veljajo, naj bi tudi vsi Bismarkove kape nosili. Ali tudi študent z Bismarkovo kapo to ve?

Nam kmetom je dobro znano, da študent biti, Bismarkovo kapo na glavi in prajzovski trak čez ramo nositi, se ne pravi biti vže tudi učen in velik gospod, zakaj ko bi to tako bilo, bi mi kmetje našemu špitalskemu Jureku Bismarkovo kapo, črno-rudeče-žolte hlače in „lajbelc“ kupili — toliko denarjev vže gleštamo — in naš Jura bi bil naenkratek velik gospod.

Študent z Bismarkovo kapo je bil prišel tudi v sobo, kjer smo mi kmetje volilne može volili. Kmetje dobro vemo, da tak študent še pravice nima, na volišče priti, njemu se najbolj spodobi, bukve v roke vzeti in se pridno učiti. Tedaj bukvice! bukvice! v roke, ne pa Bismarkovo kapo na glavo!

(Konec prihodnjic.)

Smešnica 35. Po volitvi v Mariboru je rekel tajčliberalen debelotrebušnik: „slovenski kmetje so lumpasti ljudje, denar vzamejo od nemcev (prav za prav nemčurjev in nemškutarjev) pa voliti nečejo nemški. „Slovensk volilec pa dostavi: Hammer-Amboss še niti do „hunderterja“ ni vplezal (dobil je samo 98 glasov), čeravno so tajčarji veliko „hunderterjev“ mej slovenske volilec razdelili! Zopet drug volilec pa je djal: sedaj smo Slovenci „Amboss“ prevrgli in „Hammer“ leži pod njim, ter ne more več van, da bi po Slovencih tolkel. Ubogi Hammer!